

tet efter international målestok, fordi det er meget værdifuldt at kunne have sammenligninger internationalt. Derfor er der jo en masse af de her regler, som også bunder i FN-bestemmelser, og jeg har forklaret i flere sammenhænge, hvordan Valutafonden arbejder med de samme spørgsmål for at få ens standarder i den finansielle sektor globalt. Så det er ikke kun en EU-baggrund. Det er klart, at der er megen harmonisering i forhold til EU, og blandt andet er landbrugspolitikken i EU jo årsag til en lang række statistikkrav, når der følger offentlige midler med ud på visse betingelser.

Så til hr. Egil Møller: Jeg vil meget gerne beklage, at høringssvarene først er kommet over i dag. Og jeg er enig i, at det ikke er tilfredsstillende arbejdsvilkår for Folketinget, og jeg er glad for at kunne sige, at det jo heller ikke er den normale standard for Økonomiministeriet, og jeg håber, at det her er den eneste gang, det sker.

Og til hr. Frank Aaen: Der har jeg jo sådan kommenteret lidt på det med EU-statistikkerne, men spørgsmålet om, hvem der afgør statistiknormerne i relation til ECB, vil jeg nødig stå her og besvare. Jeg har en fornemmelse af, hvordan det foregår, men jeg vil meget gerne bidrage til at opklare hele processen omkring, hvordan de krav udformes. Men jeg tror, man skal være klar over, at mange af kravene er nogle, der er gamle, om jeg så må sige, ikke er nye typer krav, men at man også i det, der hedder Det Europæiske System af Centralbanker, hvor alle 15 medlemslandes nationalbankdirektører deltagere, jo også drøfter den her slags ting.

Men jeg tror faktisk, at normerne stammer fra Eurostat, der jo består af statistikerne, men der er visse dele, som er lagt over i ECB fra Eurostat, ligesom der nu lægges dele fra Danmarks Statistik over i Nationalbanken. Men det er klart, at det kan belyses meget mere klart og præcist og omfattende, end jeg har kunnet gøre det her.

Til spørgsmålet om, hvilke dokumenter der er tale om mellem Danmarks Statistik og Nationalbanken, synes jeg, at det er fuldstændig relevant at få belyst, hvad der er tale om, og jeg er for så vidt enig i den holdning – det tror jeg også, at Folketinget vil være generelt – at den type undtagelser fra offentlighed i forvaltningen skal ikke have et omfang ud over det, der gør dem identificerbare i forhold til statistikmaterialet. Altså dataindsamlingen må ikke kunne identificere personer og enkeltvirksomheder.

Det er de hensyn, der skal tages, det er det, der er hensigten, og jeg er enig i, at det kan være lidt svært lige at forklare de bemærkninger. Jeg har genlæst dem lige nu, så det er et godt spørgsmål at stille til ministeriet.

Jeg er desværre ikke stand til at forklare, hvorfor bemærkningerne er udformet, som de er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (EU-advokaters etablering her i landet m.v.). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 1/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Formålet med dette lovforslag er at lette adgangen for advokater fra de andre EU-lande til varig udøvelse af advokaterhvervet bl.a. her i Danmark. Lovforslaget, som vil munde ud i en bekendtgørelse, er en bemyndigelse til justitsministeren, og det kan vi fra Socialdemokratiets side følge.

Hidtil har vi haft et tjenesteydelsesdirektiv fra 1977, der giver EU-advokater ret til at føre sager i et andet EU-land, herunder i Danmark, dvs. at de har retten til at møde for landets domstole og tilsvarende at give udenretlig rådgivning. Men der har ikke været bestemmelser om varig etablering af advokatpraksis her i landet, og tilsvarende for så vidt angår anerkendelsen af deres uddannelse.